

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: **Andrea Toušková**

NÁZEV PRÁCE: **Nová demokratická strana (NDP) jako nová „brokerage party“?**

HODNOTIL: *PhDr. Mgr. Petr Jurek, Ph.D.*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Autorka na s. 2 deklaruje, že hodlá zjistit, „zda má NDP potenciál na to stát se jednou z nejsilnějších politických stran v kanadském stranickém systému“. Následně autorka uvádí, že toho dosáhne například náhledem na politický marketing strany. Je otázkou, zda takovým postupem lze vytyčeného cíle dosáhnout.

Autorce se v textu podařilo představit vybrané charakteristiky NDP a v jistém smyslu tak výše uvedený cíl naplnila.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Autorka zvolila zajímavé téma vhodně reflektující posuny na kanadské politické scéně z posledních let. Již v samotném názvu práce se objevuje pojem *brokerage party*, což naznačuje, že daný koncept bude pro práci klíčový. Tak tomu skutečně je, autorka se o něj opírá již při vymezování cíle práce a k tomuto konceptu se následně v řadě pasáží textu vrací. Z toho důvodu bylo důležité koncept řádně interpretovat, což se však bohužel autorce nepodařilo. Již v samotném úvodu autorka naznačuje, že v otázce obsahu pojmu „*brokerage party*“ poněkud tápe, když na s. 2 redukovala jeho význam na „stranu, která zvítězí ve federálních volbách a následně formuje vládu“. Volební úspěšnost přitom není zdaleka jedinou charakteristikou *brokerage party*, jak ostatně sama autorka vysvětluje v kap. 2.

Koncept *brokerage party* je bezesporu zajímavou pomůckou pro interpretaci kanadské politiky, v širším kontextu je však velmi kontroverzní (rozdíly mezi *catch-all* a *brokerage party* parafrázované na s. 8 představují hrubou desinterpretaci konceptu *catch-all party* ze strany autorů konceptu *brokerage party*). Autoři Carty a Cross se pokusili představit *brokerage* jako typ strany odlišný od *catch-all party*, v badatelské komunitě za to však sklidili nemalou kritiku. Autorka však při vymezování konceptu v kap. 2 tuto kritiku vůbec nereflektuje a jen nekriticky parafrázuje teze zmíněných autorů. Rešerše měla být v tomto ohledu provedena pečlivěji. Některých mezer v konceptu si však autorka všimnout měla –

např. nelogické propojení pevných vazeb členů strany a otevřenosti strany vůči všem voličům po kritické poznámce přímo volá.

V kap. 2.4 se autorka dopouští několika výrazných desinterpretací konceptů resp. jejich neadekvátního využití při představování kanadského stranického systému. Zmínka o Rokkanově a Lipsetově konceptu cleavages a v návaznosti na něj o odlišnosti kanadských politických stran od většiny ostatních postrádá ve 21. století smysl. Kanadské strany dnes nereprezentují zájmy určitého voličského segmentu, ale totéž lze říci i o mnoha stranách v jiných politických systémech (jedná se o obecný trend, nikoli o kanadskou zvláštnost). Další chybou je klasifikace kanadského stranického systému jako dvoustranického systému v rámci Sartoriho typologie – pokud by se autorka blíže seznámila se Sartoriho typologií, tak by musela své stanovisko přehodnotit (jelikož formát stranického systému v Kanadě není dvoustranický). Autorka si zřejmě neuvědomila, že Sartoriho dílo vychází z empirie 60. a 70. let 20. století.

Samotná analýza NDP je dostatečně zevrubná a obsahuje řadu podnětných postřehů – paradoxně nejrušivěji a nejproblematičtěji působí v těchto částech textu ty pasáže, v nichž se autorka vrací ke konceptu brokerage party. Pasáže věnované analýze volebních kampaní jsou především popisné. Autorka v nich sice navršila řadu faktů, chybí však výraznější snaha o jejich utřídění, propojení a interpretaci.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev autorky je sice místy stylisticky kostrbatý, přesto je však bez obtíží srozumitelný.

Odkazy na použité zdroje jsou řádně uváděny na příslušných místech. Kvalita a množství použitých zdrojů odpovídají požadavkům kladeným na bakalářské práce, nicméně zejména u konceptu brokerage party by bylo vhodné dohledat literaturu kriticky reflektující daný koncept.

Nadpis 5.3 je příliš obecný a nicneříkající.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Celkový dojem z předložené práce je rozporuplný. Autorka prokázala, že se solidně orientuje v reáliích kanadské politiky a že je schopna o dění v kanadském politickém systému srozumitelně a smysluplně referovat. Zároveň se však dopouští desinterpretace konceptů, s nimiž v textu pracuje, což je závažné zejména s ohledem na to, že o koncept brokerage party opřela cíl své práce. Přesto práce dle mého soudu splňuje základní požadavky kladené na bakalářské práce a doporučuji a lze ji doporučit k obhajobě.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Proč autorka pojednání o volební kampani NDP v roce 2011 rozdělila do kap. 4.3 a 5?

Zamyslete se nad slabinami tzv. jednorozměrného zjednodušení (dle Sartoriho) při hodnocení programatiky a ideových východisek kanadských politických stran?

Jaké „všechny nástroje své kampaně“ (s. 21) používají zprostředkovatelské strany?

Porovnejte charakteristiky NDP (coby domnělé brokerage party) uvedené v předposledním odstavci na s. 43 s charakteristikami britských konzervativců (coby typické catch-all party).

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

V případě přesvědčivé obhajoby lze práci hodnotit známkou VELMI DOBŘE.

DATUM: 22. května 2015

PODPIS: